Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 20ής Σεπτεμβρίου 2019*

«Ντάμπινγκ – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/1146 – Εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Κίνας, που κατασκευάζονται από την εταιρεία Jinan Meide Castings Co., Ltd – Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ – Επανάληψη της διαδικασίας κατόπιν της μερικής ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 430/2013 – Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, παράγραφοι 10 και 11, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 [νυν άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, παράγραφοι 10 και 11, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036] – Κανονική αξία – Δίκαιη σύγκριση – Μη αντίστοιχοι τύποι προϊόντος – Άρθρο 3, παράγραφοι 1 έως 3, και άρθρο 9, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1225/2009 (νυν άρθρο 3, παράγραφοι 1 έως 3, και άρθρο 9, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 2016/1036) – Προσδιορισμός της ζημίας»

Στην υπόθεση T-650/17,

Jinan Meide Casting Co. Ltd, με έδρα το Jinan (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τον R. Antonini, την E. Monard και τον B. Μανιάτη, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους J.-F. Brakeland, M. França και N. Kuplewatzky,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/1146 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 2017, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που κατασκευάστηκαν από την εταιρεία Jinan Meide Castings Co., Ltd (ΕΕ 2017, L 166, σ. 23),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία (εισηγητή), πρόεδρο, I. Labucka και I. Ulloa Rubio, δικαστές,

γραμματέας: S. Bukšek Tomac, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 7ης Μαρτίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση [1]

I. Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα, Jinan Meide Casting Co. Ltd, είναι κινεζική εταιρία που παράγει κοχλιωτά χυτά εξαρτήματα σωληνώσεων από ελατό χυτοσίδηρο, προοριζόμενα τόσο για την εγχώρια αγορά όσο και για εξαγωγή.

A. Ιστορικό της διαφοράς στην υπόθεση T-424/13

2 Το ιστορικό της διαφοράς επί της οποίας το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε την απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378), όπως εκτίθεται στις σκέψεις 1 έως 51 της αποφάσεως αυτής, δύναται να συνοψισθεί ως εξής.

3 Στις 16 Φεβρουαρίου 2012 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων, από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ταϊλάνδης και Ινδονησίας (ΕΕ 2012, C 44, σ. 33).

4 Η έρευνα για την πρακτική ντάμπινγκ και τη ζημία κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου έως την 31η Δεκεμβρίου 2011 (στο εξής: περίοδος έρευνας). Η εξέταση των συναφών τάσεων για την εκτίμηση της ζημίας κάλυψε την περίοδο από το 2008 έως το τέλος της περιόδου έρευνας.

5 Όσον αφορά τις εξαγωγές από την Κίνα, η Επιτροπή επέλεξε δείγμα τριών παραγωγών-εξαγωγέων, το οποίο αντιπροσωπεύει το 88 % του όγκου των εξαγωγών που πραγματοποιούσαν οι εταιρίες που συνεργάσθηκαν. Η προσφεύγουσα συμπεριλήφθηκε στο δείγμα αυτό.

6 Η Επιτροπή αρνήθηκε να αναγνωρίσει στους τρεις αυτούς παραγωγούς-εξαγωγείς το καθεστώς εταιρίας η οποία λειτουργεί υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ), το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51) [νυν άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21)]. Αντιθέτως, τους χορήγησε το ευεργέτημα της εξατομικευμένης μεταχειρίσεως του περιθωρίου τους ντάμπινγκ, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1225/2009 (νυν άρθρου 9, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036).

7 Η Επιτροπή έκρινε ότι, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, ήταν σκόπιμο να επιλεγεί η Ινδία ως τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009 (νυν άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 2016/1036). Ένας μόνον Ινδός παραγωγός (στο εξής: παραγωγός της ανάλογης χώρας) δέχθηκε να παράσχει τα αναγκαία στοιχεία για τον καθορισμό της κανονικής αξίας.

8 Στις 14 Νοεμβρίου 2012 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1071/2012 της Επιτροπής, της 14ης Νοεμβρίου 2012, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων από ελατό χυτοσίδηρο καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊλάνδης (ΕΕ 2012, L 318, σ. 10, στο εξής: προσωρινός κανονισμός).

1 Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

9 Στις 13 Μαΐου 2013 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 430/2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων, από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊλάνδης και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά την Ινδονησία (ΕΕ 2013, L 129, σ. 1).

10 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 430/2013 προέβλεπε τα εξής:

«Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων, από ελατό χυτοσίδηρο, εξαιρουμένων των εξαρτημάτων σωμάτων συμπίεσης που φέρουν μετρικό σπείρωμα ISO DIN 13 και των κοχλιωτών κυκλικών κιβωτίων σύνδεσης από ελατό χυτοσίδηρο χωρίς καπάκι, τα οποία εμπίπτουν επί του παρόντος στον κωδικό ΣΟ ex 7307 19 10 (κωδικός TARIC 7307 19 10 10), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΛΔΚ) και Ταϊλάνδης.»

11 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού 430/2013 προέβλεπε, όσον αφορά τις εξαγωγές της προσφεύγουσας, ότι ο συντελεστής του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται στην καθαρή τιμή ελεύθερη στα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πριν από την καταβολή δασμού, οριζόταν για το οικείο προϊόν σε 40,8 %.

Β. Προσφυγή στην υπόθεση T-424/13

12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Αυγούστου 2013, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή (στο εξής: αρχική προσφυγή) με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού 430/2013, καθόσον είχε εφαρμογή ως προς αυτήν (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 52).

13 Η αρχική προσφυγή βασιζόταν σε πέντε λόγους ακυρώσεως (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 57).

14 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορούσε προσβολή, εκ μέρους των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, καθώς και παράβαση διαφόρων διατάξεων του κανονισμού 1225/2009, καθόσον τα εν λόγω θεσμικά όργανα είχαν αρνηθεί να της γνωστοποιήσουν τις σχετικές με τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας πληροφορίες. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προέβαλε τρεις αιτιάσεις. Ειδικότερα, με την πρώτη αιτίαση, η Επιτροπή προσήπτε στα θεσμικά όργανα της Ένωσης ότι της αρνήθηκαν την πρόσβαση στους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς, ενώ είχε λάβει τη συγκατάθεση του παραγωγού της ανάλογης χώρας να λάβει γνώση των στοιχείων στα οποία στηρίζονταν οι υπολογισμοί αυτοί (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 57).

15 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβαλλόταν πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον τα θεσμικά όργανα είχαν απορρίψει αιτήματα της προσφεύγουσας για προσαρμογές της κανονικής αξίας, βάσει των πρώτων υλών και της παραγωγικότητας, και, επικουρικώς, έλλειψη αιτιολογίας (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 57). Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβαλλόταν πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο, καθώς και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, επειδή τα θεσμικά όργανα είχαν ακολουθήσει εσφαλμένη μεθοδολογία για τον καθορισμό της κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων προϊόντων (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 57). Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβαλλόταν παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον η Επιτροπή κοινοποίησε καθυστερημένα τις σχετικές με το ΚΟΑ διαπιστώσεις (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 57). Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβαλλόταν πολλαπλή πλάνη περί τα πράγματα και πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς και παράβαση του κανονισμού 1225/2009, καθόσον ο προσδιορισμός της ζημίας

που είχε υποστεί ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης στηριζόταν σε ανακριβή στοιχεία όσον αφορά τον όγκο των προερχόμενων από την Κίνα εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 57).

16 Με την απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378), το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως (σκέψεις 59 έως 89 της αποφάσεως), καθώς και τη δεύτερη και την τρίτη αιτίαση που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως (σκέψεις 108 έως 127 της αποφάσεως).

17 Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την πρώτη αιτίαση που προβλήθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψεις 128 έως 221). Το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, ως εκ τούτου, στο συμπέρασμα ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 430/2013 έπρεπε να ακυρωθεί, χωρίς να απαιτείται εξέταση του δεύτερου, του τρίτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως της αρχικής προσφυγής (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 221).

18 Στο σημείο 1 του διατακτικού της αποφάσεως της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378), το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε τα εξής:

«Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 430/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων, από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊλάνδης και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά την Ινδονησία, ως προς την Jinan Meide Casting Co. Ltd.»

Γ. Ιστορικό της διαφοράς μετά την έκδοση της αποφάσεως της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13)

19 Στις 28 Οκτωβρίου 2016 η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση σχετικά με την [απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378)], αναφορικά με τον εκτελεστικό κανονισμό 430/2013 (ΕΕ 2016, C 398, σ. 57, στο εξής: ανακοίνωση της 28ης Οκτωβρίου 2016).

20 Στην τρίτη αιτιολογική σκέψη της ανακοινώσεως της 28ης Οκτωβρίου 2016, η Επιτροπή επισήμανε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, το αίτημα του οικείου παραγωγού-εξαγωγέα περί γνωστοποιήσεως των σχετικών με την κανονική αξία υπολογισμών βάσει εμπιστευτικών στοιχείων προερχομένων από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας θα έπρεπε να επανεξεταστεί υπό το πρίσμα των ιδιαίτερων περιστάσεων που αφορούν τον εν λόγω παραγωγό-εξαγωγέα.

21 Στην τέταρτη αιτιολογική σκέψη της ανακοινώσεως της 28ης Οκτωβρίου 2016, η Επιτροπή σημείωσε ότι η ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού 430/2013 αφορούσε ένα στάδιο της διοικητικής διαδικασίας και, συγκεκριμένα, τη γνωστοποίηση πληροφοριών στον παραγωγό-εξαγωγέα. Κατά συνέπεια, έκρινε ότι, προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378), είχε τη δυνατότητα να θεραπεύσει τις πτυχές της διαδικασίας που είχαν οδηγήσει στην ακύρωση, αφήνοντας αμετάβλητα τα μέρη τα οποία δεν επηρεάζονταν από την απόφαση, καθώς και ότι τα συμπεράσματα που εξήχθησαν στον εκτελεστικό κανονισμό 430/2013 και τα οποία δεν αμφισβητήθηκαν εντός της προθεσμίας προσφυγής ή αμφισβητήθηκαν, αλλά η αμφισβήτησή τους απορρίφθηκε από το Γενικό Δικαστήριο ή δεν εξετάστηκαν από το Γενικό Δικαστήριο και, ως εκ τούτου, δεν είχαν ως συνέπεια την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού 430/2013, παρέμεναν έγκυρα.

22 Στην πέμπτη και στην έκτη αιτιολογική σκέψη της ανακοινώσεως της 28ης Οκτωβρίου 2016, η Επιτροπή επισήμανε ότι, λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, θα προέβαινε στην επανέναρξη της έρευνας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων καταγωγής Κίνας που είχε οδηγήσει στην έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού 430/2013, στο μέτρο που αυτός αφορούσε τον οικείο παραγωγό-εξαγωγέα, και ότι θα συνέχιζε την έρευνα αυτή από το σημείο στο οποίο σημειώθηκε η παρατυπία, δημοσιεύοντας την εν λόγω ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, καθώς και ότι η εν λόγω επανέναρξη περιοριζόταν κατ' αντικείμενο στην εκτέλεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου ως προς την προσφεύγουσα.

23 Η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα διάφορες διαδοχικές εκδοχές των υπολογισμών του περιθωρίου ντάμπινγκ καθώς και διάφορα έγγραφα σχετικά με τους υπολογισμούς αυτούς, και τα στοιχεία που είχε διαβιβάσει ο παραγωγός της ανάλογης χώρας (έγγραφα της 23ης Δεκεμβρίου 2016, της 31ης Ιανουαρίου, της 14ης Φεβρουαρίου, της 12ης Απριλίου 2017, και μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 21ης Απριλίου και της 29ης Μαΐου 2017).

24 Η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις με έγγραφα της 19ης Ιανουαρίου και της 2ας Μαΐου 2017.

25 Στις 8 Μαρτίου 2017 η Επιτροπή δέχθηκε σε ακρόαση την προσφεύγουσα και δύο εισαγωγείς του οικείου προϊόντος και, στις 15 Μαρτίου και στις 25 Απριλίου 2017, δέχθηκε την προσφεύγουσα σε άλλες δύο ακροάσεις.

26 Στις 28 Ιουνίου 2017 η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/1146, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που κατασκευάστηκαν από την εταιρεία Jinan Meide Castings Co., Ltd (ΕΕ 2017, L 166, σ. 23, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

27 Στις αιτιολογικές σκέψεις 4 έως 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή δικαιολόγησε τις λεπτομέρειες εκτελέσεως της αποφάσεως της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου (T-424/13, EU:T:2016:378), με διατύπωση ανάλογη με εκείνη των αιτιολογικών σκέψεων 4 έως 6 της ανακοινώσεως της 28ης Οκτωβρίου 2016 (βλ. σκέψεις 20 έως 22 ανωτέρω).

28 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων, από ελατό χυτοσίδηρο, εξαιρουμένων των εξαρτημάτων σωμάτων συμπίεσης που φέρουν μετρικό σπείρωμα ISO DIN 13 και των κοχλιωτών κυκλικών κιβωτίων σύνδεσης από ελατό χυτοσίδηρο χωρίς καπάκι, τα οποία εμπίπτουν επί του παρόντος στον κωδικό ΣΟ ex 7307 19 10 (κωδικός TARIC 7307191010), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που κατασκευάζονται από την εταιρεία Jinan Meide (πρόσθετος κωδικός TARIC B336).»

29 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:

«Ο συντελεστής του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται στην καθαρή τιμή, "ελεύθερο στα σύνορα της Ένωσης", πριν από την επιβολή δασμού, είναι 39,2 %.»

II. Διαδικασία και τα αιτήματα των διαδίκων

30 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Σεπτεμβρίου 2017, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

31 Στις 22 Δεκεμβρίου 2017 η Επιτροπή κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως.

32 Τα υπομνήματα απαντήσεως και ανταπαντήσεως κατατέθηκαν, αντιστοίχως, στις 20 Φεβρουαρίου και στις 3 Απριλίου 2018.

33 Με έγγραφο της 4ης Απριλίου 2018, οι διάδικοι ενημερώθηκαν για την περάτωση της έγγραφης διαδικασίας και για τη δυνατότητα που είχαν να ζητήσουν τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 106 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Με έγγραφο της 6ης Απριλίου 2018, η προσφεύγουσα ζήτησε τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως.

34 Την 1η Φεβρουαρίου 2019, με μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο έθεσε στους διαδίκους ορισμένες ερωτήσεις προς γραπτή απάντηση και τους κάλεσε να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι απάντησαν στο Γενικό Δικαστήριο με διαδικαστικά έγγραφα της 22ας Φεβρουαρίου 2019.

35 Την 1η Μαρτίου 2019, με νέο μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε την Επιτροπή να προσκομίσει ένα συμπληρωματικό έγγραφο. Η Επιτροπή ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση αυτή με διαδικαστικό έγγραφο της 5ης Μαρτίου 2019.

36 Η επ' ακροατηρίου συζήτηση διεξήχθη στις 7 Μαρτίου 2019. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ότι παραιτείται από τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, όπως είχε επισημάνει και στο πλαίσιο γραπτής απαντήσεως σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου.

37 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

38 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

III. Σκεπτικό

39 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 36 ανωτέρω, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως της προσφυγής. Επομένως, η υπό κρίση προσφυγή βασίζεται σε τέσσερις μόνο λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του κανονισμού 1225/2009, λόγω πολλαπλής πλάνης της Επιτροπής σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του ίδιου κανονισμού (νυν άρθρου 2, παράγραφος 10, του κανονισμού 2016/1036) και του άρθρου 2.4 της συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (GATT) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ), που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3), λόγω της εσφαλμένης απορρίψεως από την Επιτροπή ορισμένων αιτημάτων της προσφεύγουσας περί προσαρμογής. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, παράγραφος 10, ab initio και στοιχείο α′, και παράγραφος 11, του ίδιου κανονισμού [νυν άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, παράγραφος 10, ab initio και στοιχείο α′, και παράγραφος 11, του κανονισμού 2016/1036], λόγω πολλαπλής πλάνης της Επιτροπής σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων τύπων του προϊόντος. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται, αφενός, παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 1 έως 3, του εν λόγω κανονισμού (νυν άρθρου 3, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 2016/1036), λόγω του ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε ανακριβή στοιχεία σχετικά με τις εισαγωγές και, αφετέρου, παράβαση του

άρθρου 3 και του άρθρου 9, παράγραφοι 4 και 5, του ίδιου κανονισμού (νυν άρθρου 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036), καθώς και έλλειψη αιτιολογίας, επειδή η Επιτροπή δεν εξήγαγε, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, ρητώς συμπεράσματα σχετικά με τη ζημία και τον αιτιώδη σύνδεσμο.

40 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, στην αιτιολογική σκέψη 19 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή ανέφερε ότι το εφαρμοστέο στην επανέναρξη της έρευνας αντιντάμπινγκ δίκαιο ήταν ο κανονισμός 1225/2009, ο οποίος αποτελούσε το ουσιαστικό δίκαιο κατά τον χρόνο εκδόσεως του ακυρωθέντος από το Γενικό Δικαστήριο κανονισμού. Προσέθεσε ότι, εν πάση περιπτώσει, ο κανονισμός 2016/1036, ο οποίος κατάργησε και αντικατέστησε τον κανονισμό 1225/2009 από τις 19 Ιουλίου 2016, αποτελούσε κωδικοποίηση του τελευταίου και των μεταγενέστερων τροποποιήσεών του. Στο δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα σημείωσε ότι συμφωνεί με τις εκτιμήσεις αυτές, υπό την επιφύλαξη ότι ο όρος «βασικός κανονισμός», ο οποίος χρησιμοποιείται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, ερμηνεύεται ως παραπέμπων στον κανονισμό 1225/2009.

41 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, μολονότι η νομική βάση μιας πράξεως και οι εφαρμοστέοι δικονομικοί κανόνες πρέπει να ισχύουν κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως αυτής, η τήρηση των αρχών που διέπουν τη διαχρονική εφαρμογή του δικαίου καθώς και οι απαιτήσεις που αφορούν τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης επιβάλλουν την εφαρμογή των κανόνων ουσιαστικού δικαίου που ίσχυαν κατά τον χρόνο των επίμαχων πραγματικών περιστατικών, έστω και αν οι κανόνες αυτοί δεν είναι πλέον σε ισχύ κατά την ημερομηνία εκδόσεως της επίμαχης πράξεως από το θεσμικό όργανο της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 14ης Ιουνίου 2016, Επιτροπή κατά McBride κ.λπ., C-361/14 P, EU:C:2016:434, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

42 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, εν προκειμένω, καίτοι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έπρεπε να εκδοθεί βάσει του κανονισμού 2016/1036 και σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες που προβλέπει ο κανονισμός αυτός, η νομιμότητα του κανονισμού αυτού πρέπει να εκτιμηθεί βάσει των κανόνων ουσιαστικού δικαίου που είχαν εφαρμογή στα πραγματικά περιστατικά τα οποία αφορούσε η έρευνα αντιντάμπινγκ, ήτοι των κανόνων του κανονισμού 1225/2009. Καθόσον οι προβαλλόμενοι με την προσφυγή λόγοι αφορούν αποκλειστικώς την εφαρμογή των εν λόγω κανόνων ουσιαστικού δικαίου, στο πλαίσιο της εξετάσεως των λόγων αυτών στις σκέψεις 44 έως 412 κατωτέρω, θα γίνεται επομένως μνεία αποκλειστικώς στον κανονισμό 1225/2009 (στο εξής: βασικό κανονισμό).

43 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει πρώτα τον τρίτο λόγο ακυρώσεως.

Α. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, παράγραφος 10, ab initio και στοιχείο α′, και παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, λόγω πολλαπλής πλάνης της Επιτροπής σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος

44 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως περιλαμβάνει δύο σκέλη, με το πρώτο εκ των οποίων προβάλλεται ότι η μεθοδολογία της Επιτροπής για τον καθορισμό της κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος (στο εξής: επίδικη μέθοδος) είναι εσφαλμένη, και με το δεύτερο ότι η επίδικη μέθοδος δεν αντικατοπτρίζει την πραγματική έκταση του εφαρμοζόμενου ντάμπινγκ, αντιθέτως προς ό,τι επιτάσσει το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού.

1. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

45 Προκαταρκτικώς, αφενός, πρέπει να υπομνησθεί ότι, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, δύο μέθοδοι μπορούν να εφαρμοσθούν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας όταν η χώρα εξαγωγής είναι χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς.

46 Όπως έχει επισημάνει το Δικαστήριο, από το γράμμα και την οικονομία των διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, προκύπτει ότι η βασική μέθοδος για τον καθορισμό της κανονικής αξίας σε τέτοια περίπτωση είναι η μέθοδος που βασίζεται «στην τιμή ή στην κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς» ή «στην τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της [Ενωσης]». Αν η εφαρμογή της μεθόδου αυτής δεν είναι εφικτή, προβλέπεται μια επικουρική μέθοδος για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, κατά την οποία η αξία αυτή καθορίζεται «πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην [Ενωση] για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης, αν χρειάζεται, ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους» (απόφαση της 22ας Μαρτίου 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψη 24).

47 Κατά το Δικαστήριο, ο σκοπός της προτεραιότητας που δίδεται στη βασική μέθοδο η οποία προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη έγκειται στο να είναι δυνατός ο εύλογος καθορισμός της κανονικής αξίας στη χώρα εξαγωγής χάρη στην επιλογή μιας τρίτης χώρας, στην οποία η τιμή ενός ομοειδούς προϊόντος διαμορφώνεται υπό περιστάσεις που μοιάζουν όσο το δυνατόν περισσότερο με τις περιστάσεις στη χώρα εξαγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται για χώρα με οικονομία της αγοράς. Κατά συνέπεια, μη εφαρμογή αυτής της βασικής μεθόδου χωρεί μόνο στις περιπτώσεις στις οποίες η εφαρμογή αυτή είναι αδύνατη (πρβλ. απόφαση της 22ας Μαρτίου 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψεις 25 και 26).

48 Αφετέρου, όπως προκύπτει τόσο από το γράμμα όσο και από την οικονομία του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, τυχόν προσαρμογή της τιμής εξαγωγής ή της κανονικής αξίας δύναται να πραγματοποιηθεί αποκλειστικώς προκειμένου να ληφθούν υπόψη διαφορές ως προς τους παράγοντες που επηρεάζουν τις τιμές και, συνεπώς, τη συγκρισιμότητά τους. Τούτο σημαίνει, με άλλα λόγια, ότι η προσαρμογή αποσκοπεί στην αποκατάσταση της συμμετρίας μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής προϊόντος, με αποτέλεσμα, σε περίπτωση εσφαλμένης προσαρμογής, να δημιουργείται, κατ’ αντιδιαστολή, ασυμμετρία μεταξύ αυτών των δύο αξιών (πρβλ. απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου, T-423/09, EU:T:2011:764, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

49 Ειδικότερα, το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι πραγματοποιείται προσαρμογή λόγω των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών του οικείου προϊόντος και ότι το ύψος της προσαρμογής αντιστοιχεί σε εύλογη εκτίμηση της αγοραίας αξίας της διαφοράς. Αντιθέτως, η διάταξη αυτή δεν διευκρινίζει με ποιον τρόπο πρέπει να γίνεται μια τέτοια εύλογη εκτίμηση. Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι η διάταξη αυτή δεν απαιτεί, προκειμένου να αποκατασταθεί η συμμετρία μεταξύ της κανονικής αξίας του ομοειδούς προϊόντος και της τιμής εξαγωγής του οικείου προϊόντος, το ύψος της προσαρμογής που εκτιμάται κατ’ αυτόν τον τρόπο να αντανακλά επακριβώς την αγοραία αξία, αλλά απλώς και μόνον να αποτελεί εύλογη εκτίμηση αυτής.

50 Όπως προκύπτει από τη νομολογία, εντός των ορίων που θέτουν, αφενός, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, το άρθρο 2, παράγραφος 10, του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως τόσο ως προς την εκτίμηση της κανονικής αξίας ενός προϊόντος όσο και ως προς την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που θεμελιώνουν τον δίκαιο χαρακτήρα της συγκρίσεως της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, δεδομένου ότι οι ασαφείς έννοιες του εύλογου καθορισμού και του πνεύματος δικαίου τις οποίες καλείται να εφαρμόσει η Επιτροπή στο πλαίσιο των διατάξεων αυτών πρέπει να συγκεκριμενοποιούνται κατά περίπτωση, ανάλογα με το σχετικό οικονομικό πλαίσιο (πρβλ. αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1987, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 240/84, EU:C:1987:202, σκέψη 19, και της 16ης Δεκεμβρίου 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου, T-423/09, EU:T:2011:764, σκέψεις 40 και 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

51 Ωστόσο, για να προβεί στις εκτιμήσεις αυτές, η Επιτροπή οφείλει να βασίζεται σε τιμές και παραμέτρους για τις οποίες δύναται να βεβαιωθεί ότι αποτελούν τη φυσική απόρροια των δυνάμεων της αγοράς, ιδίως δε ότι απορρέουν από πραγματικό ανταγωνισμό (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, σκέψεις 66 έως 68).

52 Επιπροσθέτως, οι χρησιμοποιούμενες μέθοδοι πρέπει να συνάδουν προς τον τελικό σκοπό του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ ο οποίος είναι, όπως προκύπτει από το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, να αντανακλάται η πραγματική έκταση του εφαρμοζόμενου ντάμπινγκ (πρβλ. απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψη 54).

53 Γενικώς, εναπόκειται στον δικαστή της Ένωσης να εξακριβώσει αν, κατά την επιλογή των μεθόδων που αποσκοπούν στον καθορισμό της κανονικής αξίας και στη διασφάλιση δίκαιης συγκρίσεως μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής, η Επιτροπή δεν παρέλειψε να λάβει υπόψη ουσιώδη στοιχεία προκειμένου να αποδείξει τον πρόσφορο χαρακτήρα των επιλογών αυτών, καθώς και αν το σύνολο των στοιχείων του φακέλου εξετάστηκε με τη δέουσα επιμέλεια (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 22ας Μαρτίου 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψη 22).

2. Επί του πρώτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε εσφαλμένη μεθοδολογία για τον καθορισμό της κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος

54 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επίδικη μέθοδος βασίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι η αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών αντικατοπτρίζεται στις τιμές εξαγωγής, ενώ, κατά τα συμπεράσματα της ίδιας της Επιτροπής, οι ίδιες αυτές τιμές εξαγωγής αντικατοπτρίζουν, τουλάχιστον εν μέρει, το εφαρμοζόμενο ντάμπινγκ. Παράλληλα, υποστηρίζει ότι η μέθοδος αυτή βασίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι οι τιμές των εξαγωγών των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος αντανακλούν επίπεδο ντάμπινγκ ισοδύναμο με εκείνο που διαπιστώνεται για τους τύπους του προϊόντος για το οποίο υπήρχε άμεσα συγκρίσιμος τύπος προϊόντος (στο εξής: άμεσα συγκρίσιμος τύπος προϊόντος). Πλην όμως, κατά την προσφεύγουσα, η παραδοχή αυτή είναι παράλογη και μη επαληθεύσιμη. Επομένως, κατ' αυτήν, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, και παράγραφος 10, ab initio και στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού. Επιπροσθέτως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα υπογράμμισε ότι υπήρχαν πολλές εναλλακτικές μέθοδοι τις οποίες θα μπορούσε να είχε χρησιμοποιήσει η Επιτροπή στο πλαίσιο των εφαρμοστέων διατάξεων.

55 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι η μέση κανονική αξία διορθώθηκε μέσω της αγοραίας αξίας των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού. Προβάλλει δε ότι, λαμβανομένου υπόψη του καθορισμού της αγοραίας αξίας από το International Valuation Standard Council (Συμβούλιο Διεθνών Εκτιμητικών Προτύπων, IVSC), πρέπει να θεωρηθεί ότι η αγοραία αξία αντικατοπτρίζεται στις τιμές εξαγωγής. Συγκεκριμένα, κατά την άποψή της, πρέπει να τεκμαίρεται ότι ο πρώτος ανεξάρτητος πελάτης καταβάλλει την αγοραία αξία και ότι η τιμή εξαγωγής είναι το τίμημα που καταβάλλεται εντός της αγοράς της Ένωσης. Εξάλλου, η Επιτροπή προβάλλει ότι η μέθοδός της κατέστησε δυνατή τη μείωση των επιπτώσεων των τύπων του προϊόντος με μεγάλο περιθώριο ντάμπινγκ και ότι, κατά συνέπεια, το συνολικό περιθώριο ντάμπινγκ μειώθηκε εις όφελος της προσφεύγουσας. Στο πλαίσιο των γραπτών απαντήσεων στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή επέμεινε ότι η επίδικη μέθοδος εφαρμόστηκε κατόπιν αιτημάτων της προσφεύγουσας και λαμβανομένης υπόψη της αδυναμίας ατομικού προσδιορισμού, ανά τύπο προϊόντος, των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών. Η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η νομιμότητα της συγκεκριμένης μεθοδολογίας πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού και όχι υπό το πρίσμα του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, ή του άρθρου 2, παράγραφος 11, που αφορούν διαφορετικά στάδια του καθορισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ.

56 Πριν από την εξέταση των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, είναι αναγκαία η επανεξέταση του περιεχομένου της επίδικης μεθόδου, καθώς και του ποσοστού του όγκου εξαγωγών της προσφεύγουσας που αφορά η εφαρμογή της μεθόδου αυτής.

57 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 68 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή είχε αρχικώς υπολογίσει το περιθώριο ντάμπινγκ της προσφεύγουσας βάσει συγκρίσεως της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας κάθε τύπου άμεσα συγκρίσιμου ομοειδούς προϊόντος, που καθορίστηκε για την ανάλογη χώρα, με τη μέση σταθμισμένη τιμή εξαγωγής του οικείου αντίστοιχου τύπου προϊόντος. Επομένως, δεν είχε συμπεριλάβει στον υπολογισμό αυτόν τις συναλλαγές που αφορούσαν τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος. Στη συνέχεια, δέχθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας να λάβει υπόψη τις συναλλαγές αυτές στο πλαίσιο του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, οι οποίες, σύμφωνα με τα μη αμφισβητούμενα στοιχεία του δικογράφου της προσφυγής, αντιπροσώπευαν το 44 % του συνολικού όγκου των εξαγωγών της προσφεύγουσας προς την Ένωση. Έτσι, η αιτιολογική σκέψη 18 του εκτελεστικού κανονισμού 430/2013 διευκρινίζει ότι, για τους μη άμεσα συγκρίσιμους τύπους προϊόντος, η κανονική αξία υπολογίστηκε βάσει του αριθμητικού μέσου όρου της κανονικής αξίας των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος, και προσαρμόστηκε σύμφωνα με την αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού.

58 Κατά το σημείο 2.2.3 του παραρτήματος του ενημερωτικού εγγράφου της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 2016, με τίτλο «Υπολογισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ της Jinan Meide Casting CO., Ltd "JMCC"» (στο εξής: έγγραφο της 23ης Δεκεμβρίου 2016), η Επιτροπή εφάρμοσε την επίδικη μέθοδο κατά τον ακόλουθο τρόπο.

59 Η Επιτροπή έκρινε ότι ο γραμμικός μέσος όρος της τιμής εξαγωγής όλων των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος ανερχόταν σε 16 κινεζικά γιουάν (CNY) ανά κιλό (περίπου 2,12 ευρώ ανά κιλό). Ο γραμμικός μέσος όρος της κανονικής αξίας για τους αντίστοιχους ομοειδείς τύπους προϊόντος καθορίστηκε στα 20,91 CNY ανά κιλό (περίπου 2,77 ευρώ ανά κιλό). Στη συνέχεια, για να γίνει προσαρμογή λόγω των φυσικών διαφορών μεταξύ των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος και των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος, η Επιτροπή υπολόγισε την αναλογία μεταξύ της μέσης τιμής εξαγωγής κάθε μη αντίστοιχου τύπου προϊόντος και του γραμμικού μέσου όρου της τιμής εξαγωγής των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος. Ακολούθως, εφάρμοσε τους εν λόγω δείκτες, υπό τη μορφή συντελεστή, στον γραμμικό μέσο όρο της κανονικής αξίας και, κατ' αυτόν τον τρόπο, κατέληξε στην κανονική αξία κάθε μη αντίστοιχου τύπου προϊόντος, προσαρμοσμένη λόγω των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών.

60 Παραδείγματος χάριν, η μέση μοναδιαία τιμή εξαγωγής του μη αντίστοιχου τύπου προϊόντος με αριθμό ελέγχου προϊόντος 0002FF00BN ήταν 11,83 CNY ανά κιλό (περίπου 1,57 ευρώ ανά κιλό), τιμή που ισοδυναμεί με το 73,92 % του γραμμικού μέσου όρου της τιμής εξαγωγής των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος. Η Επιτροπή εφάρμοσε την αναλογία αυτή του 73,92 % στον γραμμικό μέσο όρο της κανονικής αξίας των εν λόγω τύπων προϊόντος και, κατ' αυτόν τον τρόπο, κατέληξε, για τον επίμαχο μη αντίστοιχο τύπο προϊόντος, στην κανονική αξία, προσαρμοσμένη λόγω των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών, η οποία ανέρχεται στα 15,46 CNY ανά κιλό (περίπου 2,05 ευρώ ανά κιλό).

61 Η προσφεύγουσα αμφισβήτησε την εγκυρότητα της μεθόδου αυτής στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της εκδόσεως του εκτελεστικού κανονισμού 430/2013, καθώς και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως της αρχικής προσφυγής της (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψεις 57 και 123). Ωστόσο, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 17 ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την πρώτη αιτίαση που προβλήθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η οποία αφορούσε την άρνηση της Επιτροπής να γνωστοποιήσει τους σχετικούς με την κανονική αξία υπολογισμούς, χωρίς να εξετάσει τον δεύτερο, τον τρίτο και τον πέμπτο λόγο

ακυρώσεως. Μολονότι, στο πλαίσιο της επανενάρξεως της διαδικασίας, η προσφεύγουσα επανέλαβε τις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή δεν επανεξέτασε το ζήτημα αυτό, οπότε προέβη σε νέο υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ της προσφεύγουσας εφαρμόζοντας εκ νέου την επίδικη μέθοδο.

62 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, όπως μπορεί να συναχθεί από το σημείο 2.2.3 του εγγράφου της 23ης Δεκεμβρίου 2016, και, όπως επιβεβαίωσαν και οι διάδικοι στο πλαίσιο γραπτής απαντήσεως σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας και του περιθωρίου ντάμπινγκ, η Επιτροπή προσδιόρισε, πέραν των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος και των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος, και μια τρίτη κατηγορία τύπων προϊόντος, ήτοι τους «σχεδόν αντίστοιχους» τύπους προϊόντος.

63 Συναφώς, όσον αφορά την κατηγορία των «σχεδόν αντίστοιχων» τύπων προϊόντος, από τα στοιχεία του σημείου 2.2.3 του εγγράφου της 23ης Δεκεμβρίου 2016 προκύπτει ότι η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει τους τύπους προϊόντος που πωλεί η προσφεύγουσα, οι οποίοι διακρίνονται από τους άμεσα συγκρίσιμους τύπους προϊόντος αποκλειστικώς λόγω του ότι η επιφάνειά τους δεν είναι γαλβανισμένη. Η κανονική αξία των τύπων προϊόντος που ανήκουν στην κατηγορία αυτή προσαρμόστηκε βάσει της κανονικής αξίας του αντίστοιχου ομοειδούς γαλβανισμένου τύπου προϊόντος. Οσάκις επρόκειτο για τύπο προϊόντος με μαύρη επιφάνεια (B), η κανονική αξία καθορίστηκε στο 80 % της αντίστοιχης κανονικής αξίας του αντίστοιχου ομοειδούς γαλβανισμένου προϊόντος. Για τις λοιπές επιφάνειες (A, E και M), χρησιμοποιήθηκε ακέραια η ίδια κανονική αξία του ομοειδούς γαλβανισμένου τύπου προϊόντος.

64 Σύμφωνα με τα στοιχεία που προσκόμισαν οι διάδικοι στις γραπτές απαντήσεις τους στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, η κατανομή των 1 528 τύπων προϊόντος που πωλούνται προς εξαγωγή μεταξύ των τριών κατηγοριών που αναφέρθηκαν στη σκέψη 62 ανωτέρω έχει ως εξής.

65 Πρώτον, 202 τύποι προϊόντος, που αντιπροσωπεύουν το 55 % του συνολικού όγκου των εξαγωγών της προσφεύγουσας, θεωρήθηκαν ως άμεσα συγκρίσιμοι τύποι προϊόντος. Για αυτούς τους τύπους προϊόντος, επομένως, το περιθώριο ντάμπινγκ καθορίστηκε κατόπιν υπολογισμού της κανονικής αξίας σύμφωνα με τα στοιχεία των αιτιολογικών σκέψεων 17 και 19 του εκτελεστικού κανονισμού 430/2013, βάσει των εγχώριων πωλήσεων του παραγωγού της ανάλογης χώρας, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων, ή βάσει της κατασκευασμένης αξίας. Δεύτερον, 343 τύποι προϊόντος, που αντιπροσωπεύουν το 17 % του συνολικού όγκου των εξαγωγών της προσφεύγουσας, θεωρήθηκαν ως «σχεδόν αντίστοιχοι» τύποι προϊόντος, για τους οποίους το περιθώριο ντάμπινγκ καθορίστηκε κατόπιν προσαρμογής της κανονικής αξίας βάσει της περιγραφείσας στη σκέψη 63 ανωτέρω μεθόδου. Τρίτον, οι εναπομένοντες τύποι προϊόντος, ήτοι 983 τύποι προϊόντος που αντιπροσωπεύουν το 28 % του συνολικού όγκου των εξαγωγών της προσφεύγουσας, θεωρήθηκαν ότι εμπίπτουν στην κατηγορία των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος, η δε η κανονική αξία υπολογίστηκε και προσαρμόστηκε για τους εν λόγω τύπους προϊόντων βάσει της επίδικης μεθόδου.

66 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η επίδικη μέθοδος εφαρμόστηκε για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ μέρους των εξαγωγών της προσφεύγουσας που αντιπροσωπεύει από το ένα τέταρτο μέχρι το ένα τρίτο του συνολικού όγκου τους, δηλαδή ένα διόλου αμελητέο τμήμα του εν λόγω όγκου. Επομένως, η χρήση της μεθόδου αυτής δύναται να έχει σημαντική επίπτωση στον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ που καθορίστηκε για το σύνολο των εξαγωγών αυτών.

67 Καταρχάς, πρέπει να εξεταστεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η επίδικη μέθοδος βασίζεται σε μια παραδοχή, ήτοι στο ότι οι τιμές εξαγωγής της προσφεύγουσας αντικατοπτρίζουν την αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών, παραδοχή η οποία αντιφάσκει προς το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι οι εν λόγω τιμές εξαγωγής αποτελούν, τουλάχιστον εν μέρει, αντικείμενο ντάμπινγκ.

68 Επισημαίνεται, βάσει των στοιχείων που παρατίθενται στις σκέψεις 57 έως 59 ανωτέρω, ότι η επίδικη μέθοδος δύναται να περιγραφεί ως συνδυασμός δύο σταδίων, συνιστάμενα, αφενός, στον καθορισμό της κανονικής αξίας σύμφωνα με την κύρια μέθοδο που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7,

στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού (βλ. σκέψεις 46 και 47 ανωτέρω) και, αφετέρου, στην προσαρμογή λόγω των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών, υπό τις προϋποθέσεις που τίθενται στο άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο α′, του ίδιου κανονισμού. Εν ολίγοις, όπως προκύπτει από τα στοιχεία αυτά, η Επιτροπή έκρινε ότι οι διαφορές μεταξύ των τιμών εξαγωγής που εφάρμοζε η προσφεύγουσα για τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος, και των ίδιων τιμών όσον αφορά τους άμεσα συγκρίσιμους τύπους προϊόντος συνιστούσαν βάση για την εύλογη εκτίμηση της αξίας των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών μεταξύ των εν λόγω τύπων προϊόντος, προκειμένου να γίνει προσαρμογή της κανονικής αξίας.

69 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί αυτή καθεαυτήν τη νομιμότητα του πρώτου σταδίου της μεθόδου αυτής, ήτοι την αναφορά στη μέση μοναδιαία τιμή του ομοειδούς προϊόντος στην ινδική αγορά για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, αλλά μόνον τη νομιμότητα του δεύτερου, ήτοι τη χρήση της αναλογίας μεταξύ της τιμής κάθε μη αντίστοιχου τύπου προϊόντος και της μέσης μοναδιαίας τιμής εξαγωγής των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος για τον καθορισμό του ύψους της προσαρμογής της κανονικής αξίας, προκειμένου να υπάρξει δίκαιη σύγκριση, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.

70 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας στηρίζεται σε ορθή προκείμενη. Πράγματι, τιμή που ενδέχεται να επηρεάζεται από ντάμπινγκ δεν μπορεί να αποτελεί τη βάση εύλογης εκτιμήσεως της αγοραίας αξίας των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, καθόσον μια τέτοια τιμή ενδέχεται να μην αποτελεί απόρροια των δυνάμεων που κατά κανόνα επενεργούν στην αγορά.

71 Για τον λόγο αυτό, είναι μάλλον παράδοξο ότι η Επιτροπή προσαρμόζει την κανονική αξία ενός συγκεκριμένου τύπου ομοειδούς προϊόντος βάσει μιας αξίας η οποία ενδέχεται να επηρεάζεται από ντάμπινγκ, ενώ επιδιώκει να προσδιορίσει την εν λόγω κανονική αξία βάσει της αξίας του σε τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς, με σκοπό τον προσδιορισμό μιας τιμής διαμορφωθείσας υπό συνθήκες όσο το δυνατόν πιο συγκρίσιμες προς εκείνες της χώρας εξαγωγής.

72 Πράγματι, εξ ορισμού, δεν είναι δυνατόν η Επιτροπή να τεκμαίρει ότι η αξία αυτή, η οποία ενδέχεται να επηρεάζεται από ντάμπινγκ, διαμορφώθηκε υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Επομένως, στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, η Επιτροπή δεν δύναται να αποκλείσει το ενδεχόμενο η αξία αυτή να έχει προκύψει από τεχνητή υποτίμηση που οδηγεί σε ποσό χαμηλότερο από εκείνο στο οποίο θα είχε καθοριστεί η αξία αυτή αν είχε προκύψει αποκλειστικώς και μόνον από τις δυνάμεις που επενεργούν ανεμπόδιστα στην αγορά.

73 Επιπροσθέτως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η χρησιμοποίηση, προκειμένου να γίνει δίκαιη σύγκριση, προσαρμογής της κανονικής αξίας αντιστοιχούσας σε ποσό καθοριζόμενο βάσει των τιμών εξαγωγής των οποίων την υποτίμηση λόγω ντάμπινγκ επιδιώκει ακριβώς να εκτιμήσει η Επιτροπή, δεν αποτελεί δείγμα συνεπούς προσεγγίσεως.

74 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, για να καθοριστεί κατά τρόπο εύλογο και αντικειμενικό το περιθώριο ντάμπινγκ, ο υπολογισμός της κανονικής αξίας συγκεκριμένου τύπου προϊόντος πρέπει να βασίζεται, καταρχήν, σε στοιχεία ανεξάρτητα από τις τιμές εξαγωγής των οποίων την υποτίμηση η Επιτροπή επιδιώκει ακριβώς να εκτιμήσει, διά του προσδιορισμού της εν λόγω κανονικής αξίας.

75 Συγκεκριμένα, η κανονική αξία αποτελεί την τιμή αναφοράς με την οποία συγκρίνεται η δυνητικώς επηρεαζόμενη από το ντάμπινγκ τιμή εξαγωγής. Η σύγκριση αυτή στρεβλώνεται όταν, κατά τον υπολογισμό της ως άνω τιμής αναφοράς, εισάγεται προς σύγκριση ένα συστατικό στοιχείο της τιμής εξαγωγής.

76 Βεβαίως, η Επιτροπή ορθώς προέβη, εν προκειμένω, σε προσαρμογή της κανονικής αξίας, εφόσον η αξία αυτή είχε καθοριστεί βάσει της μέσης μοναδιαίας αξίας των τύπων προϊόντος που είναι άμεσα συγκρίσιμα στην ινδική αγορά. Πλην όμως, όπως εξέθεσε η Επιτροπή στο πλαίσιο γραπτής

απαντήσεως σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η ενιαία εφαρμογή της μέσης μοναδιαίας αυτής τιμής για τον καθορισμό της κανονικής αξίας του συνόλου των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος δεν ήταν ενδεδειγμένη εν προκειμένω, διότι η Επιτροπή είχε διαπιστώσει ότι η διακύμανση των μέσων τιμών εξαγωγής των διαφόρων μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος ήταν μεγάλη, κυμαινόμενη από λιγότερο από 10 CNY ανά κιλό (περίπου 1,32 ευρώ ανά κιλό) σε περισσότερα από 100 CNY ανά κιλό (περίπου 13,2 ευρώ ανά κιλό). Επομένως, ελλείψει προσαρμογής, τέτοια ομοιόμορφη εφαρμογή της μέσης μοναδιαίας τιμής δεν θα είχε καταστήσει δυνατή τη διασφάλιση της συγκρισιμότητας μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής κάθε μη αντίστοιχου τύπου προϊόντος.

77 Ωστόσο, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η χρήση ενός συστατικού στοιχείου της τιμής εξαγωγής των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος προς διόρθωση της κανονικής αξίας, προς την οποία συγκρίνονται οι τιμές αυτές, ήταν ικανή να αποκαταστήσει τη συμμετρία μεταξύ των εν λόγω τιμών και της εν λόγω κανονικής αξίας, σύμφωνα με τον σκοπό του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού. Ειδικότερα, δεν υπήρχε καμία ένδειξη ότι η αναλογία μεταξύ της τιμής εξαγωγής κάθε μη αντίστοιχου τύπου προϊόντος και της μέσης μοναδιαίας τιμής εξαγωγής των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος αντανακλούσε ορθώς την αξία των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών μεταξύ της τελευταίας αυτής κατηγορίας τύπου προϊόντος και του μη αντίστοιχου τύπου προϊόντος.

78 Είναι γεγονός ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, η διαφορά μεταξύ των τιμών εξαγωγής συγκεκριμένων μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος και των τιμών εξαγωγής των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος να αντιστοιχεί στην αγοραία αξία των ιδιαιτεροτήτων, από πλευράς φυσικών χαρακτηριστικών, που παρουσιάζουν οι επίμαχοι μη αντίστοιχοι τύποι προϊόντος. Εξάλλου, το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού δεν απαιτεί η προσαρμογή να αντανακλά επακριβώς την αξία αυτή, αλλά να αποτελεί απλώς και μόνον εύλογη εκτίμηση.

79 Τούτου δοθέντος, εν προκειμένω, η επίδικη μέθοδος βασίζεται στο τεκμήριο ότι αυτή η διαφορά τιμής αντιστοιχεί στην αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών για το σύνολο των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος.

80 Όπως, όμως, επισήμανε η προσφεύγουσα, χωρίς να αμφισβητηθεί επ’ αυτού από την Επιτροπή, το ανωτέρω τεκμήριο προϋποθέτει κατ’ ανάγκην ότι οι εξαγωγές όλων αυτών των τύπων προϊόντος επηρεάζονται από ντάμπινγκ ισοδύναμο με εκείνο που διαπιστώνεται για τους άμεσα συγκρίσιμους τύπους προϊόντος.

81 Ειδικότερα, το τεκμήριο ότι η διαφορά τιμής μεταξύ των δύο αυτών κατηγοριών τύπων του επίμαχου προϊόντος αντιστοιχεί στην αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών ισοδυναμεί με παραδοχή ότι, εάν δεν υπήρχαν αυτές οι διαφορές ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά, οι μη αντίστοιχοι τύποι προϊόντος θα πωλούνταν προς εξαγωγή στην ίδια τιμή με τους άμεσα συγκρίσιμους τύπους προϊόντος.

82 Επομένως, το ως άνω τεκμήριο συνεπάγεται, εξ ορισμού, ότι το περιθώριο ντάμπινγκ που ενδέχεται να επηρεάσει τις τιμές των δύο αυτών κατηγοριών προϊόντος είναι ίδιο. Πράγματι, σε αντίθετη περίπτωση, οι διαφορές τιμής που υφίστανται μεταξύ των δύο κατηγοριών τύπων του επίμαχου προϊόντος ενδέχεται να προκύπτουν, τουλάχιστον εν μέρει, από τις αποκλίσεις του περιθωρίου ντάμπινγκ και, επομένως, δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί, με επαρκή αξιοπιστία, ότι αντανακλούν μόνον τις διαφορές των φυσικών χαρακτηριστικών.

83 Πάντως, όπως ορθώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του δευτέρου επιχειρήματος που προβλήθηκε στο πλαίσιο του υπό κρίση σκέλους, η παραδοχή περί ισοδυνάμων περιθωρίων ντάμπινγκ για αμφότερες τις κατηγορίες τύπων του επίμαχου προϊόντος δεν δύναται να θεωρηθεί ούτε λογική ούτε επαληθεύσιμη.

84 Πράγματι, αφενός, η παραδοχή αυτή δύσκολα μπορεί να συμβιβαστεί με την προσφυγή στον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ ανά τύπο προϊόντος, πρακτική η οποία, αντιθέτως προς τα ανωτέρω, βασίζεται στην παραδοχή ότι το περιθώριο ντάμπινγκ δύναται να διαφοροποιείται ανάλογα με τον τύπο του υπό εξέταση προϊόντος και ότι είναι αναγκαίο να πραγματοποιηθεί ο υπολογισμός αυτός προκειμένου να διαπιστωθεί ορθώς η πραγματική έκταση του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψη 54).

85 Αφετέρου, από τον πίνακα αναλυτικών υπολογισμών του περιθωρίου ντάμπινγκ της προσφεύγουσας ανά τύπο προϊόντος, ο οποίος επισυνάπτεται στο έγγραφο το οποίο η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα στις 29 Μαΐου 2017 και διαβίβασε στο Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας (στο εξής: πίνακας της 29ης Μαΐου 2017), δεν επιβεβαιώνεται η παραδοχή αυτή.

86 Συγκεκριμένα, ο πίνακας αυτός καταδεικνύει ότι, όσον αφορά τους άμεσα συγκρίσιμους ή «σχεδόν αντίστοιχους» τύπους προϊόντος, υφίσταται ιδιαίτερα μεγάλο εύρος όσον αφορά τα περιθώρια ντάμπινγκ, κυμαινόμενο από αρνητικές τιμές κατώτερες του -50 % μέχρι θετικές αξίες που προσεγγίζουν το 500 %. Η Επιτροπή δεν προσκόμισε όμως κανένα στοιχείο ικανό να τεκμηριώσει την παραδοχή ότι τούτο δεν συντρέχει όσον αφορά τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος.

87 Κατά τα λοιπά, όπως προβάλλει και η προσφεύγουσα, διαπιστώνεται ότι, όπως προκύπτει από την περιγραφή της επίδικης μεθόδου στο σημείο 2.2.3 του εγγράφου της 23ης Δεκεμβρίου 2016 (βλ. σκέψη 59 ανωτέρω) και όπως επιβεβαιώνεται από το απλοποιημένο παράδειγμα που παρατίθεται στο δικόγραφο της προσφυγής, η εφαρμογή της επίδικης μεθόδου καταλήγει, καταρχήν, σε ταυτόσημο συντελεστή για το μέσο περιθώριο ντάμπινγκ των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος και το μέσο περιθώριο ντάμπινγκ καθενός από τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος.

88 Πράγματι, όπως εξέθεσε η προσφεύγουσα, αν σημείο εκκινήσεως είναι η θεωρητική παραδοχή, αφενός, ότι η μέση κανονική αξία και η μέση τιμή εξαγωγής των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος είναι αντιστοίχως 13 και 10 και, αφετέρου, ότι η τιμή εξαγωγής ενός συγκεκριμένου μη αντίστοιχου τύπου προϊόντος είναι 7, η εφαρμογή της μεθόδου της Επιτροπής οδηγεί στην εφαρμογή της αναλογίας μεταξύ της τιμής του 7 και της μέσης τιμής εξαγωγής του 10, ήτοι συντελεστή 70 %, στη μέση κανονική αξία του 13 για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, κατόπιν προσαρμογής, του οικείου μη αντίστοιχου τύπου προϊόντος, ήτοι 9,1. Πλην όμως, όπως παρατηρεί η προσφεύγουσα, ο υπολογισμός αυτός καταλήγει, υπό την απλοποιημένη μορφή που παρατίθεται στο δικόγραφο της προσφυγής και δεν αμφισβητείται από την Επιτροπή, σε περιθώριο ντάμπινγκ για τον μη αντίστοιχο τύπο προϊόντος πανομοιότυπο με το μέσο περιθώριο ντάμπινγκ των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος, ήτοι, στο πλασματικό παράδειγμα που χρησιμοποιεί η προσφεύγουσα, ύψους 30 %.

89 Το παράδειγμα που παραθέτει η Επιτροπή στο σημείο 2.2.3 του εγγράφου της 23ης Δεκεμβρίου 2016, το οποίο βασίζεται στα πραγματικά στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό της προσαρμοσμένης κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων προϊόντων, έχει ανάλογο αποτέλεσμα.

90 Συγκεκριμένα, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 59 ανωτέρω, η Επιτροπή καθόρισε τη μέση μοναδιαία τιμή εξαγωγής του υπό εξέταση προϊόντος στα 16 CNY ανά κιλό και τη μέση μοναδιαία τιμή του ομοειδούς προϊόντος στην ινδική αγορά στα 20,91 CNY ανά κιλό. Εάν το μέσο περιθώριο ντάμπινγκ των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος υπολογιζόταν αποκλειστικώς βάσει της συγκρίσεως μεταξύ αυτών των δύο τιμών, θα ανερχόταν σε 30,7 %.

91 Όπως επισημαίνει η Επιτροπή, η εφαρμογή της επίδικης μεθόδου για τον καθορισμό της προσαρμοσμένης κανονικής αξίας του μη αντίστοιχου τύπου προϊόντος με αριθμό ελέγχου προϊόντος (NCP) 0002FF00BN, του οποίου η μέση μοναδιαία τιμή εξαγωγής ήταν 11,83 CNY, καταλήγει σε

ποσό ύψους 15,46 CNY. Πλην όμως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο υπολογισμός αυτός θα είχε ως αποτέλεσμα, για τον επίμαχο μη αντίστοιχο τύπο προϊόντος, περιθώριο ντάμπινγκ ύψους 30,7 %, ήτοι ποσοστό ίδιο με εκείνο του μέσου περιθωρίου ντάμπινγκ που μνημονεύθηκε στη σκέψη 90 ανωτέρω.

92 Όπως προκύπτει από γραπτή απάντηση της Επιτροπής σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, ο υπολογισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ για κάθε τύπο προϊόντος, καθώς και για το οικείο προϊόν στο σύνολό του, είναι όντως πιο περίπλοκος απ' ό,τι στα προαναφερθέντα παραδείγματα και συνεπάγεται πρόσθετες πράξεις.

93 Πράγματι, όπως εκθέτει η Επιτροπή, για κάθε τύπο προϊόντος, η διαφορά μεταξύ της τιμής πωλήσεως κατά την εξαγωγή και της κανονικής αξίας πολλαπλασιάζεται με την εξαχθείσα ποσότητα για να προκύψει το συνολικό ποσό του ντάμπινγκ. Αυτό το ποσό ντάμπινγκ ανάγεται τότε στο συνολικό ποσό των εξαγωγών ώστε να προκύψει το περιθώριο ντάμπινγκ που αφορά τον επίμαχο τύπο προϊόντος, περιθώριο το οποίο εκφράζεται σε ποσοστό της τιμής κόστους, ασφαλίσεως, ναύλου (CAF) στα σύνορα της Ένωσης και πριν την καταβολή δασμού. Όπως προκύπτει από τον πίνακα της 29ης Μαΐου 2017, οι ίδιες πράξεις διενεργούνται όσον αφορά τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ για το σύνολο του οικείου προϊόντος, κατόπιν προσθήκης των ποσών ντάμπινγκ κάθε τύπου προϊόντος.

94 Εξάλλου, όπως διευκρίνισε η προσφεύγουσα στο δικόγραφο της προσφυγής της, στην πράξη, για συγκεκριμένο τύπο προϊόντος, η τιμή εξαγωγής που χρησιμοποιείται στο πλαίσιο της δίκαιης συγκρίσεως μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής αυτής είναι η τιμή του προϊόντος κατά την έξοδο από το εργοστάσιο, ενώ η τιμή εξαγωγής στην οποία ανάγεται το ποσό του ντάμπινγκ για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ αυτού του τύπου προϊόντος είναι η τιμή CAF, τουτέστιν περιλαμβάνει όλα τα έξοδα μεταφοράς μέχρι τα σύνορα της Ένωσης.

95 Πάντως, ο πίνακας της 29ης Μαΐου 2017 καταδεικνύει ότι οι διαφορές αυτές μεταξύ των απλοποιημένων παραδειγμάτων της προσφεύγουσας και της Επιτροπής και των υπολογισμών του περιθωρίου ντάμπινγκ που πραγματοποίησε, στην πράξη, η τελευταία δεν μετέβαλαν ουσιωδώς το αποτέλεσμα της επίδικης μεθόδου. Συγκεκριμένα, από τον πίνακα αυτόν προκύπτει ότι τα περιθώρια ντάμπινγκ που υπολογίστηκαν για τους 983 μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος κυμαίνονται μεταξύ 24 και 28 %. Όμως, το περιορισμένο εύρος αυτών των περιθωρίων ντάμπινγκ δεν συγκρίνεται με εκείνο που διαπιστώνεται για τα περιθώρια ντάμπινγκ των άμεσα συγκρίσιμων και «σχεδόν αντίστοιχων» τύπων προϊόντος, το οποίο, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 86 ανωτέρω, κυμαίνεται από αρνητικές αξίες κατώτερες του -50 % έως και θετικές αξίες που προσεγγίζουν το 500 %.

96 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι με την επίδικη μέθοδο είχε προβεί σε εύλογη εκτίμηση της αγοραίας αξίας των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών μεταξύ των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος και των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντος. Επομένως, δεν απέδειξε ότι η εφαρμογή της μεθόδου αυτής καταλήγει σε δίκαιη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η προσαρμογή στην κανονική αξία των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντων, στην οποία προέβη διά της μεθόδου αυτής, διαφύλασσε τον εύλογο καθορισμό της εν λόγω κανονικής αξίας, ήτοι καθορισμό βάσει αξιών και παραμέτρων που δύνανται να θεωρηθούν ως φυσική απόρροια των δυνάμεων που επενεργούν στην αγορά. Επομένως, η εφαρμογή της εσφαλμένης επίμαχης μεθόδου δεν συνάδει ούτε προς το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', ούτε προς το άρθρο 2, παράγραφος 10, ab initio και στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.

97 Βεβαίως, ένα σφάλμα το οποίο βαρύνει τη συλλογιστική του εκδότη της προσβαλλομένης πράξεως ή η χρησιμοποιηθείσα από αυτόν μέθοδος δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την ακύρωση της πράξεως αυτής, εάν, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, το σφάλμα αυτό δεν άσκησε καθοριστική επιρροή ως προς το αποτέλεσμα (πρβλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 9ης Ιουλίου 2008,

Alitalia κατά Επιτροπής, T-301/01, EU:T:2008:262, σκέψη 307 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 15ης Δεκεμβρίου 2010, CEAHR κατά Επιτροπής, T-427/08, EU:T:2010:517, σκέψη 161 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

98 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση.

99 Πράγματι, αφενός, όπως προκύπτει από τη σκέψη 66 ανωτέρω, λαμβανομένου υπόψη του διόλου αμελητέου τμήματος του όγκου των εξαγωγών της προσφεύγουσας το οποίο αφορά η εφαρμογή της επίδικης μεθόδου, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η τελευταία να είχε σημαντική επίπτωση στον συντελεστή του περιθωρίου ντάμπινγκ της προσφεύγουσας που καθορίζεται στο σημείο 1 του διατακτικού του προσβαλλόμενου κανονισμού.

100 Αφετέρου, ο εύλογος χαρακτήρας της εκτιμήσεως της αξίας των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών μεταξύ των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος και των άμεσα συγκρίσιμων τύπων προϊόντων και ο δίκαιος χαρακτήρας της συγκρίσεως στην οποία κατέληξε η προσαρμογή βάσει της εκτιμήσεως αυτής, δεν μπορούν να εκτιμηθούν υπό το πρίσμα της υπάρξεως ή όχι καταλληλότερων εναλλακτικών μεθόδων.

101 Ειδικότερα, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, μολονότι από τον συνδυασμό των παραγράφων 10 και 11 του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι ο υπολογισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ πρέπει να προκύπτει κατόπιν δίκαιης συγκρίσεως, η έννοια της «περισσότερο δίκαιης συγκρίσεως» ουδόλως απαντά στις διατάξεις αυτές. Εν πάση περιπτώσει, αφ' ης στιγμής ορισμένη μέθοδος δεν δύναται να θεωρηθεί ως μέσο διασφαλίσεως δίκαιης συγκρίσεως, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι η χρήση άλλης μεθόδου υπολογισμού της κανονικής αξίας δεν θα είχε διασφαλίσει δικαιότερη σύγκριση (πρβλ. απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψη 71). Οι εκτιμήσεις αυτές ισχύουν mutatis mutandis και για την έννοια της εύλογης εκτιμήσεως του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.

102 Εν προκειμένω,, κληθείσα από το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο ερωτήσεως χρήζουσας γραπτής απαντήσεως, να αναφέρει αν είχε εξετάσει άλλες μεθόδους πλην της επίδικης, όσον αφορά τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος, η Επιτροπή ανέφερε ότι επέλεξε την επίδικη μέθοδο αφού είχε αποκλείσει τρεις δυνατότητες. Πρώτον, λαμβανομένου υπόψη του πολύ μεγάλου αριθμού τύπων προϊόντος που εξήγε η προσφεύγουσα (περίπου 1 500), ιδίως δε μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος (περίπου 1 000), η Επιτροπή αποφάσισε να μην προβεί σε ατομικό προσδιορισμό της κανονικής αξίας κάθε μη αντίστοιχου τύπου προϊόντος. Δεύτερον, για τους ίδιους λόγους, η Επιτροπή έκρινε επίσης αδύνατο τον προσδιορισμό των προϊόντων που παρουσιάζουν μεγάλες ομοιότητες. Τρίτον, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 76 ανωτέρω, η Επιτροπή απέρριψε επίσης τη δυνατότητα εφαρμογής ενιαίας κανονικής αξίας για το σύνολο των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος, λόγω της σημαντικής διακυμάνσεως των τιμών εξαγωγής των διαφόρων αυτών τύπων προϊόντος.

103 Εξάλλου, στο πλαίσιο της ίδιας γραπτής απαντήσεως και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν ήταν σκόπιμο να βασιστεί στις τιμές των τύπων προϊόντος που διένεμε ο παραγωγός της ανάλογης χώρας στην ινδική αγορά, χωρίς όμως να παράγει ο ίδιος το προϊόν. Συγκεκριμένα, ισχυρίστηκε ότι δεν είχε στη διάθεσή της καμία πληροφορία για τις τιμές αυτών των τύπων προϊόντος, ότι ήταν πιθανόν οι εν λόγω τύποι προϊόντος, οι οποίοι εισάγονται από την Κίνα, να είχαν αποτελέσει αντικείμενο ντάμπινγκ και ότι η χρήση τους εν προκειμένω θα είχε ως αποτέλεσμα τη σύγκριση των κινεζικών εξαγωγών στην Ένωση και των κινεζικών εξαγωγών στην Ινδία. Επιπλέον, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή υποστήριξε ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού δεν της επέτρεπε να εφαρμόζει, για τμήμα των οικείων τύπων προϊόντος, την κύρια μέθοδο καθορισμού της κανονικής αξίας που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές και, για το εναπομείναν τμήμα, την επικουρική μέθοδο. Επομένως, κατά την Επιτροπή, δεν ήταν δυνατή η χρήση των τιμών των παραγωγών της Ένωσης, όσον αφορά τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι, ακόμα κι αν υποτεθεί ότι θα μπορούσε

να είχε χρησιμοποιήσει τις εν λόγω τιμές, θα είχε χρειαστεί, εν πάση περιπτώσει, να προβεί σε προσαρμογές λόγω του μεγάλου αριθμού των πωλούμενων προς εξαγωγή από την προσφεύγουσα τύπων προϊόντων.

104 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι η Επιτροπή βασίμως θεώρησε ότι όλες αυτές οι εναλλακτικές μέθοδοι ήταν είτε απρόσφορες είτε αδύνατον να εφαρμοστούν, ήτοι ότι δεν θα είχαν οπωσδήποτε αποτρέψει την ανάγκη προσαρμογών όπως αυτές που έγιναν βάσει της επίδικης μεθόδου, από τη σκέψη 96 ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η εφαρμογή της επίδικης μεθόδου καθιστούσε δυνατή τη δίκαιη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής και ότι διαφύλασσε τον εύλογο χαρακτήρα του καθορισμού της κανονικής αυτής αξίας.

105 Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι δεν υπάρχει καμία δυνατή εναλλακτική μέθοδος.

106 Συναφώς, αφενός, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, σε περίπτωση, όπως εν προκειμένω, στην οποία ο παραγωγός της ανάλογης χώρας ούτε παράγει ούτε πωλεί έναν ορισμένο τύπο προϊόντος, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης μπορούν είτε να αποφασίσουν να εξαιρέσουν αυτόν τον τύπο προϊόντος από τον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος», είτε να κατασκευάσουν την κανονική αξία για τον εν λόγω τύπο προϊόντος, ούτως ώστε να μπορούν να λάβουν υπόψη τις εξαγωγικές συναλλαγές που αφορούν τον ίδιο τύπο προϊόντος στο πλαίσιο του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψη 70).

107 Αφετέρου, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι, εν προκειμένω, ο μεγάλος αριθμός μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος κατέστησε δυσχερή την επιλογή ορισμένης εκ των ανωτέρω λύσεων, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή, κληθείσα από το Γενικό Δικαστήριο να εκφράσει τις σχετικές απόψεις της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν απέδειξε ότι δεν θα ήταν σε θέση να προβεί σε μεθοδολογικές επιλογές σύμφωνες με τους εφαρμοστέους κανόνες εάν είχε εξετάσει, σε προγενέστερο στάδιο της έρευνας αντιντάμπινγκ, τα ζητήματα του υπολογισμού της κανονικής αξίας των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος και των τυχόν αναγκαίων προσαρμογών.

108 Πράγματι, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 57 ανωτέρω, στον προσωρινό κανονισμό, η Επιτροπή είχε αρχικώς αποκλείσει τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας και ότι μόνον αφότου τα θεσμικά όργανα της Ένωσης έλαβαν γνώση των σχετικών παρατηρήσεων της προσφεύγουσας αποφάσισαν, στο πλαίσιο του εκτελεστικού κανονισμού 430/2013, να λάβουν υπόψη αυτούς τους τύπους προϊόντος στο πλαίσιο του υπολογισμού της κανονικής αξίας.

109 Πλην όμως, οι διευκρινίσεις της Επιτροπής κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση δεν αποδεικνύουν ότι αδυνατούσε, πριν από την έκδοση του προσωρινού κανονισμού, να εξετάσει άλλες μεθόδους ώστε να ληφθούν υπόψη οι μη αντίστοιχοι τύποι προϊόντος στον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, καθόσον ήταν σε θέση να αντιληφθεί ήδη από το στάδιο αυτό, δεδομένης της συγκρίσεως των στοιχείων του παραγωγού της ανάλογης χώρας και των στοιχείων της προσφεύγουσας, ότι ο παραγωγός της ανάλογης χώρας παρήγε περιορισμένο μόνον αριθμό τύπων προϊόντος που πωλήθηκαν προς εξαγωγή από την προσφεύγουσα.

110 Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι δεν είχε τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της τότε όσον αφορά τις τιμές των παραγωγών στην Ένωση, προκειμένου να προβεί σε εύλογη εκτίμηση της αγοραίας αξίας των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών που της ήταν αναγκαία ώστε να προβεί, εν συνεχεία, στις αναγκαίες προσαρμογές στην κανονική αξία των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος (βλ. αιτιολογική σκέψη 109 του προσωρινού κανονισμού).

111 Βεβαίως, όπως εξέθεσε η Επιτροπή, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 46 και 47 ανωτέρω, το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού δεν της επέτρεπε να χρησιμοποιήσει, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας τμήματος των οικείων τύπων προϊόντος, την κύρια μέθοδο που προβλέπεται από τις διατάξεις αυτές και, συγχρόνως, για το εναπομένον τμήμα, την επικουρική μέθοδο, η οποία περιλαμβάνει ιδίως τη δυνατότητα χρήσεως των τιμών εντός της Ένωσης. Ομοίως, ορθώς προβάλλει η Επιτροπή ότι δεν μπορούσε να αποκλείσει την εφαρμογή της κύριας μεθόδου παρά μόνον αν αυτή ήταν αδύνατον να εφαρμοστεί.

112 Ωστόσο, το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού δεν απαγορεύει, εφόσον καθοριστεί η κανονική αξία κατ' εφαρμογήν της κύριας μεθόδου που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές, να γίνει, στο πλαίσιο του άρθρου 2, παράγραφος 10, του κανονισμού αυτού, προσαρμογή της εν λόγω κανονικής αξίας διά της χρήσεως και άλλων τιμών πέραν των εγχώριων τιμών της ανάλογης χώρας ή των τιμών εξαγωγής από αυτήν, εφόσον προκύπτουν από τις δυνάμεις που κατά κανόνα επενεργούν στην αγορά, και ιδίως από την πίεση που δημιουργεί ο ανταγωνισμός.

113 Πλην όμως, από τις ίδιες αυτές διατάξεις προκύπτει ότι ο νομοθέτης δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο «η τιμή που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην [Ένωση] για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης αν χρειάζεται ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους», να δύναται να χρησιμοποιηθεί, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ως εύλογη βάση για τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Κατά μείζονα λόγο, δεν αποκλείεται επομένως, για τους σκοπούς της δίκαιης σύγκρισης, η εύλογη εκτίμηση της αγοραίας αξίας της διαφοράς των φυσικών χαρακτηριστικών να μπορεί να συνίσταται, ελλείψει άλλων διαθέσιμων στοιχείων, στην απόκλιση μεταξύ της τιμής του επίμαχου μη αντίστοιχου τύπου προϊόντος και της μέσης τιμής του άμεσα συγκρίσιμου προϊόντος σε έναν ή περισσότερους παραγωγούς της Ένωσης.

114 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως είναι βάσιμο και δύναται να επισύρει την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

115 Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα της Επιτροπής.

116 Συγκεκριμένα, πρώτον, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει, η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού καθόσον καθόρισε την αγοραία αξία των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών μεταξύ των εξεταζόμενων τύπων προϊόντος βάσει της τιμής εξαγωγής των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος, η οποία, κατά την επιχειρηματολογία της, είναι το καταβληθέν τίμημα για το αγαθό αυτό εντός της Ένωσης από τον πρώτο ανεξάρτητο πελάτη.

117 Συναφώς, κατά την Επιτροπή, το τεκμήριο ότι η αγοραία αξία ενός αγαθού αντικατοπτρίζεται στο τίμημα που κατέβαλε ο πρώτος ανεξάρτητος πελάτης επιβεβαιώνεται από τον ορισμό της έννοιας της εμπορικής αξίας σύμφωνα με τα διεθνή εκτιμητικά πρότυπα που καθορίζονται από το IVSC. Πράγματι, σύμφωνα με τον ορισμό αυτόν, η αγοραία αξία είναι «το εκτιμώμενο ποσόν το οποίο θα έπρεπε να καταβληθεί για ένα αγαθό κατά την ημερομηνία της εκτιμήσεως από τον αγοραστή στον πωλητή, στο πλαίσιο μιας συνήθους συναλλαγής, κατόπιν διαθέσεως στην αγορά για εύλογο χρονικό διάστημα, και στο πλαίσιο της οποίας οι συμβαλλόμενοι έχουν ενεργήσει με επίγνωση, σύνεση και χωρίς καταναγκασμό».

118 Για τους λόγους, όμως, που εκτέθηκαν στις σκέψεις 70 έως 75 ανωτέρω, το γεγονός ότι η τιμή εξαγωγής των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος συνιστά το τίμημα που κατέβαλε ο πρώτος ανεξάρτητος πελάτης εντός της Ένωσης δεν μπορεί, προφανώς, να αρκεί ώστε να δύναται η εν λόγω τιμή να θεωρηθεί εύλογη εκτίμηση της αγοραίας αξίας. Πράγματι, υπό το πρίσμα του σκοπού του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, και παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, η έννοια αυτή δεν σημαίνει απλώς και μόνον ότι το εν λόγω τίμημα καταβάλλεται από ανεξάρτητο πελάτη στο πλαίσιο συνήθους συναλλαγής, όπως αυτή ορίζεται από το IVSC. Πρέπει, επιπλέον, να μπορεί να

διασφαλίζεται ότι η τιμή αυτή είναι φυσική απόρροια των δυνάμεων που επενεργούν στην αγορά. Δεν προκύπτει, όμως, ότι τούτο ισχύει εν προκειμένω, δεδομένου ότι η προαναφερθείσα τιμή ενδέχεται να έχει επηρεαστεί από ντάμπινγκ.

119 Δεύτερον, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η εφαρμογή της επίδικης μεθόδου είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση του περιθωρίου ντάμπινγκ της προσφεύγουσας δεν είναι λυσιτελές. Πράγματι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση, πρέπει να σημειωθεί ότι η εν λόγω μέθοδος εφαρμόστηκε στο 28 % του όγκου των εξαγωγών της προσφεύγουσας, δηλαδή σε σημαντικό τμήμα τους. Επομένως, ουδόλως πρέπει να αποκλειστεί το ενδεχόμενο, εάν υποτεθεί ότι η εκτίμηση της αγοραίας αξίας των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών μεταξύ του ομοειδούς τύπου προϊόντος και των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος είχε βασιστεί σε εύλογη μέθοδο και σύμφωνη με τις εφαρμοστέες διατάξεις, το εν λόγω περιθώριο ντάμπινγκ να είχε μειωθεί ακόμα περισσότερο.

120 Τρίτον, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι, κατ' ουσίαν, η νομιμότητα της επίδικης μεθόδου πρέπει να εκτιμηθεί μόνον υπό το πρίσμα των απαιτήσεων του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού και όχι υπό το πρίσμα των απαιτήσεων του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', ή παράγραφος 11, του κανονισμού αυτού, διότι η μέθοδος αυτή αφορά μόνον το στάδιο της δίκαιης συγκρίσεως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

121 Συγκεκριμένα, αφενός, η προσαρμογή της κανονικής αξίας που πραγματοποιήθηκε κατ' εφαρμογήν της επίδικης μεθόδου έχει, εξ ορισμού, επίπτωση στο επίπεδο στο οποίο καθορίστηκε η κανονική αυτή αξία και, κατά συνέπεια, στον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Ως εκ τούτου, εάν η εφαρμογή της μεθόδου αυτής έχει ως αποτέλεσμα τον καθορισμό των δύο αυτών παραμέτρων κατά τρόπο μη συνάδοντα είτε προς τους σκοπούς του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού είτε προς τους σκοπούς του άρθρου 2, παράγραφος 11, του ίδιου κανονισμού, μπορεί, ή ακόμη και πρέπει, να διαπιστωθεί από τον δικαστή της Ένωσης παράβαση των διατάξεων αυτών.

122 Αφετέρου, εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα προέβαλε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, ab initio και στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Όπως όμως εκτέθηκε στη σκέψη 77 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι, διά της εφαρμογής της επίδικης μεθόδου, αποκατέστησε τη συμμετρία μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής των μη αντίστοιχων τύπων προϊόντος.

123 Τέταρτον, το επιχείρημα της Επιτροπής κατά το οποίο, στο πλαίσιο της κύριας μεθόδου που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, δεν υποχρεούνταν να στηριχθεί σε «λογική βάση», υπό την έννοια της επικουρικής μεθόδου που προβλέπεται στο άρθρο αυτό, είναι προδήλως αλυσιτελές. Ειδικότερα, όπως έχει διαπιστώσει και το Δικαστήριο, η αναφορά, στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου αυτού που αφορούν την επικουρική μέθοδο, σε «κάθε άλλη λογική βάση» σημαίνει κατά μείζονα λόγο ότι, στο πλαίσιο της κύριας μεθόδου, η βάση επί της οποίας η Επιτροπή προσδιορίζει την κανονική αξία πρέπει να είναι εύλογη (πρβλ. απόφαση της 22ας Μαρτίου 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψη 25). Επιπροσθέτως, όπως κατ' επανάληψη επισημάνθηκε, το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο α', απαιτεί να είναι εύλογη η εκτίμηση της αγοραίας αξίας των διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών που χρησιμοποιείται για τη δίκαιη σύγκριση.

124 Πέμπτον, η Επιτροπή δεν είναι δυνατόν να διατείνεται ότι εφάρμοσε την επίδικη μέθοδο κατόπιν του αιτήματος της προσφεύγουσας να ληφθούν υπόψη, στο πλαίσιο του περιθωρίου ντάμπινγκ, οι εξαγωγικές συναλλαγές που αφορούν τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος.

125 Συγκεκριμένα, αφενός, όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 57 και 108 ανωτέρω, με τον προσωρινό κανονισμό η Επιτροπή εξαίρεσε εντελώς τις συναλλαγές αυτές από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Πλην όμως, όπως υπενθυμίζει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, ο αποκλεισμός αυτός αντιβαίνει, κατά το Δικαστήριο, στον σκοπό των διαφόρων μεθόδων υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, ο οποίος, σύμφωνα με τον σκοπό του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού είναι η διαπίστωση του πραγματικά

εφαρμοζόμενου ντάμπινγκ σε όλη του την έκταση. Επομένως, κατά το Δικαστήριο, το επακόλουθο της εξαιρέσεως αυτής είναι η μη δυνατότητα της Επιτροπής να εκτιμήσει την επίπτωση που οι συναλλαγές αυτές ενδέχεται να έχουν στον εν λόγω υπολογισμό, με αποτέλεσμα να μην είναι σε θέση να βεβαιωθεί ότι το υπολογισθέν περιθώριο ντάμπινγκ αντανακλά την πραγματική έκτασή του (απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψη 55).

126 Αφετέρου, όπως ορθώς εξέθεσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα απλώς ζήτησε από την Επιτροπή να λάβει υπόψη της τις συναλλαγές που αφορούν τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος για τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Αντιθέτως, ουδόλως ζήτησε από την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει την επίδικη μέθοδο για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας αυτών των τύπων προϊόντος. Τουναντίον, όπως προκύπτει από την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εξέταση της τρίτης αιτιάσεως που προβλήθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της αρχικής προσφυγής, πριν από την έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού 430/2013, η προσφεύγουσα είχε αντιταχθεί στη χρήση της μεθόδου αυτής προτείνοντας, μάλιστα, τη χρήση εναλλακτικής μεθόδου (απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 123).

127 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτό.

3. Επί του δευτέρου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, καθόσον χρησιμοποίησε μεθοδολογία η οποία οδηγεί στον de facto αποκλεισμό των συναλλαγών που αφορούν τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος

128 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, με τη χρήση μεθόδου βάσει της οποίας για τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντων τεκμαίρεται επίπεδο ντάμπινγκ ίδιο με εκείνο των άμεσα συγκρίσιμων προϊόντων, το περιθώριο ντάμπινγκ που τελικώς προκύπτει δεν αντανακλά τη συνολική έκταση του εφαρμοζόμενου ντάμπινγκ, σε αντίθεση προς ό,τι επιτάσσει το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η μέθοδος αυτή καταλήγει στον de facto αποκλεισμό των συναλλαγών που αφορούν τους ανωτέρω τύπους προϊόντος και βασίζεται στο εσφαλμένο τεκμήριο ότι οι συναλλαγές αυτές δεν έχουν καμία πραγματική επίπτωση στο συνολικό περιθώριο ντάμπινγκ. Στο υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι η άποψη της Επιτροπής, όσον αφορά το ζήτημα αυτό, αντιβαίνει στην απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου (C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269).

129 Αφενός, η Επιτροπή αντιτείνει ότι δεν έχει αποκλειστεί κανένας τύπος προϊόντος. Αφετέρου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν διαπιστωνόταν ότι η εφαρμοσθείσα μέθοδος απέκλεισε de facto τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος, η μέθοδος αυτή δεν θα συνιστούσε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία και από το άρθρο 2.4.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, οι μη συγκρίσιμες εξαγωγικές συναλλαγές μπορούν να αποκλειστούν προκειμένου να διασφαλιστεί δίκαιη σύγκριση.

130 Συναφώς, αφενός, επισημαίνεται ευθύς εξαρχής ότι, καθόσον το παρόν σκέλος στηρίζεται στην παραδοχή ότι η επίδικη μέθοδος οδήγησε την Επιτροπή στον de facto αποκλεισμό των συναλλαγών που αφορούν τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος, δεν μπορεί παρά να απορριφθεί.

131 Πράγματι, έστω και αν η επίδικη μέθοδος οδήγησε την Επιτροπή στον υπολογισμό ίδιου ή τουλάχιστον παρεμφερούς περιθωρίου ντάμπινγκ για όλους τους ανωτέρω τύπους προϊόντος, εντούτοις, η λήψη υπόψη αυτών των τύπων προϊόντος είχε αντίκτυπο στο συνολικό περιθώριο ντάμπινγκ. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 93 ανωτέρω, για να καθοριστεί το συνολικό περιθώριο ντάμπινγκ, η Επιτροπή προσθέτει τα ποσά του ντάμπινγκ που προκύπτουν για κάθε τύπο προϊόντος, και καταλήγει λοιπόν στο συνολικό ύψος του ντάμπινγκ για το οικείο προϊόν, το οποίο, στη συνέχεια, ανάγεται στο συνολικό ποσό των εξαγωγικών συναλλαγών που

πραγματοποίησε η προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, ακόμη και αν αντιστοιχούσαν, για καθένα εξ αυτών, στο ίδιο ή σε σχεδόν ίδιο περιθώριο ντάμπινγκ, τα ποσά ντάμπινγκ που προέκυψαν για τους μη αντίστοιχους τύπους προϊόντος, τα οποία προστέθηκαν στα ποσά ντάμπινγκ των λοιπών τύπων προϊόντος, είχαν οπωσδήποτε επίπτωση στο συνολικό περιθώριο ντάμπινγκ. Δεν αποκλείεται δε, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η επίδικη μέθοδος να συνέτεινε στη μείωση του επιπέδου αυτού του συνολικού περιθωρίου ντάμπινγκ.

132 Ωστόσο, αφετέρου, καθόσον με το παρόν σκέλος προβάλλεται ότι η επίδικη μέθοδος αντιβαίνει στον σκοπό του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που το αποτέλεσμα της εφαρμογής της μεθόδου αυτής δεν καθιστά δυνατή τη διαπίστωση της πραγματικής εκτάσεως του εφαρμοζόμενου ντάμπινγκ, το υπό κρίση σκέλος πρέπει να γίνει δεκτό, βάσει της συλλογιστικής που προεκτέθηκε στις σκέψεις 83 έως 86.

133 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός και ως προς τα δύο σκέλη του, οπότε ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να ακυρωθεί. Επομένως, παρέλκει, καταρχήν, η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.

[*παραλειπόμενα*]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/1146 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 2017, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κοχλιωτών χυτών εξαρτημάτων σωληνώσεων από ελατό χυτοσίδηρο, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που κατασκευάστηκαν από την εταιρεία Jinan Meide Castings Co., Ltd.

2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Γρατσίας Labucka Ulloa Rubio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Σεπτεμβρίου 2019.

(υπογραφές)